

и да се види колко е велика
 и да се види колко е велика
 и да се види колко е велика
 и да се види колко е велика

V.

минувашь презъ другадѣ, отивашь скоро, та са изгубвашь
 въ широкото черно море; възвърни, Дунаве, твоитѣ
 струи, както са е възвърнала нѣкога святата рѣка
 Јорданъ, вжрни твоето течение назадъ и повлечи тѣя
 кърви, тѣя грозни трунове, но край бреговетѣ на об-
 разована Европа, нѣка са тя оглѣда въ твоята кърва-
 ва вода, нека види подобнѣя си безобразенъ не и мущъ
 вида, дано ѣ са сжрце покърти и дано каже понѣ ду-
 ма за единъ страждущъ народъ.

Россію, ти единчка надеждо наша, ти сѣкогашна на-
 ша покровителке, Россію велика и отъ Бога благосло-
 вена държаво, да ли не еж достигнале още до тебе
 нашитѣ вжздишанѣя и риданѣя? Ахъ! священнѣя дългъ
 тебѣ ще принуди да ни притечешь на помощъ, но, гор-
 кана! милостивая християнка покровителко, да ли не
 ще бжде кжено? Сжрце и душа у насъ не остана, си-
 лата ни изиѣмошя, какъ ли щемъ тебе нѣе да дочакаме?
 Но пакъ прости, и бжди снисходителна, о великодуш-
 на, Россію; ако нѣе българитѣ не бждемъ кадърни за
 да та посрѣщнемъ тжѣ както са нада на твоето вели-
 чіе, като земешь предъ виду нашитѣ жестоки наказа-
 нѣя и люти мжки. Не! Предъ твоето велико-
 лепно поевяваніе трауръ ще отъ насъ да падне. Сма-
 занъ, убжхтанъ младъ ще са усили, ще скочи и тебе
 ще умилно да пригжрне и слѣдъ тебе на радо-сжрце
 ще да тржгне, а старецъ, честитъ тогава, ако не дру-
 го, той ще бжде готовъ предъ нозетѣ ти да коленичи
 и стжикитѣ ти да цалуне; само прибрзай! прибрзай!